

Αριθμός απόφασης 135/2013
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΕΔΕΣΣΑΣ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Αποτελούμενο από την Δικαστή, Μαγδαληνή Καραγιάννη, Πρόεδρο Πρωτοδικών Έδεσσας.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του στις 25 Απριλίου του 2013 χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΑΝΑΚΟΠΤΟΝΤΟΣ Γ. Κ., κατοίκου ..... που παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου του Θεοδώρας Χατζηπαντελίδου.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΝΑΚΟΠΗ: Π. Α., κατοίκου .....που παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου της δικηγόρου της Λάζαρου Μηνασίδη

ΚΑΤΑ τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανεπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτοί.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά τη διάταξη του άρθρου 700 παρ. 1 του ΚΠολΔ, η απόφαση που διατάζει ασφαλιστικά μέτρα εκτελείται κατά τις διατάξεις της αναγκαστικής εκτέλεσης, κατά δε τη διάταξη του άρθρου 702παρ. 1 του ΚΠολΔ, διαφορές που αφορούν την εκτέλεση της απόφασης που διατάζει ασφαλιστικά μέτρα δικάζονται από το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση και εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 686 επ. Από το συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων, προκύπτει ότι η ανακοπή κατά της αναγκαστικής εκτελέσεως αποφάσεως που διατάζει ασφαλιστικά μέτρα, δικάζεται από το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση αυτή, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων με συμπληρωματική εφαρμογή και των διατάξεων των άρθρων 933επ. του ΚΠολΔ, εφόσον βεβαίως συμβιβάζονται με τη διαδικασία των μέτρων (ΑΠ 298/2003 ΕΛΔ 45.407, ΑΠ 1613/2000 ΕΛΔ 42. 680, ΕφΑΘ 53712006 ΕΛΔ 48.537, ΕφΑΘ 11094/1990 ΕΛΔ 32.1078, Μπρίνια, Αναγκ. εκτ., β' έκδ., τόμ. Α', αρθρ. 933, σελ. 392, Τζίφρα, Ασφ.μέτρ., έκδ. δ¹, 1985, σελ. 72). Τα ανωτέρω ισχύουν και προκειμένου περί αναγκαστικής εκτελέσεως αποφάσεως που διατάζει ως ασφαλιστικό μέτρο την προσωρινή επιδίκαση απαιτήσεως κατ' άρθρα 728 επ. του ΚΠολΔ (ΜονΠρΘεσ

37574/2009 ΤρΝομΠΛΔΣΑΤ ΜονΠρ Ροδ 1969/2009 ΝΟΜΟΣ, ΜονΠρ θεσ 11362/2009 ΤρΝομΠΛΔΣΑ?Ην1 ΠρΑΘ 4946/2007 ΕΛΔ 49.302, ΜΠρΑρτ 25/1993 ΕΛΔ 35.177, Τζίφρα ο.π. σελ. 268, Κεραμέα -Κονδύλη - Νίκα, Ερμ.ΚΠολΔ, αρθρ. 702 παρ. 1, σελ. 1378). Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 729 § 5 ΚΠολΔ, σε περίπτωση προσωρινής επιδικάσεως απαίτησης περιοδικών παροχών, όπως είναι η διατροφή, εκείνος, υπέρ του οποίου έγινε η προσωρινή επιδίκαση, οφείλει να ασκήσει (αν δεν την έχει ασκήσει) την κύρια αγωγή μέσα σε 30 ημέρες από τη δημοσίευση της απόφασης των ασφαλιστικών-μέτρων. Διαφορετικά, η απόφαση αυτή παύει αυτοδικαίως να ισχύει. Π' αυτό δεν μπορεί να στηρίξει την έναρξη ή την εξακολούθηση αναγκαστικής εκτελέσεως ούτε για τις απαιτήσεις που αφορούν προγενέστερο (της λήξεως της προθεσμίας για την άσκηση της κύριας αγωγής) χρόνο, διότι, κατά την ορθότερη άποψη, η παύση της ισχύος της είναι αναδρομική (ΜονΠρΛαρ 772/2012 ΤρΝομΠΛΔΣΑ ΜονΠρ Ξανθ 467/2012 ΝΟΜΟΣ, ΜονΠρ θεσ 22003/2011 ΤρΝομΠΛΔΣΑ, ΜονΠρΒολ 1286/2004 ΕλλΔνη 2007 313, ΜονΠρωτΑΘ 1985/2001 Δίκη 33 (2002) σελ. 164 με συμφώνα σχόλια Κ. Μπέη, ΜονΠρωτΑΘ 5108/1977 ΝοΒ 25 (1977) σελ. 775). Υπέρ της αναδρομικής ενέργειας της (αυτοδίκαιης) άρσης του ασφαλιστικού μέτρου συνηγορούν τα ακόλουθα επιχειρήματα: Α) Η ανενέργεια της απόφασης είναι αποτέλεσμα της παραβάσεως από το δικαιούχο της αξιώσεως του δικονομικού βάρους του να ασκήσει εμπρόθεσμα την κύρια αγωγή. Αν δεν τηρήσει το βάρος αυτό, η συνέπεια της ανενέργειας της απόφασης επέρχεται αυτοδικαίως. Η κατάργηση του διαπλαστικού αποτελέσματος που επέφερε (στο χώρο του δημόσιου δικαίου) η απόφαση των ασφαλιστικών μέτρων, δεν μπορεί παρά να νοηθεί ενιαία σε όλη τη χρονική έκταση που αναπτύχθηκε η διάπλαση αυτή. Αν ο νομοθέτης ήθελε κατ' εξαίρεση η απόφαση να διατηρεί την ισχύ της για το παρελθόν διάστημα, θα είχε ρητά προβλέψει αυτό. Η μερική διατήρηση της ισχύος της απόφασης και η μερική παύση της δεν δικαιολογείται ως λύση ούτε από το γράμμα ούτε από το πνεύμα του νόμου που ήθελε ρητά -ως κύρωση της συνέπειας του δικαιούχου της αξιώσεως να ανταποκριθεί στο ανωτέρω δικονομικό βάρος του- την (καθολική) απώλεια της ισχύος της απόφασης περί προσωρινής επιδικάσεως. Στην περίπτωση του άρθρου 730 § 2 ΚΠολΔ, όταν δηλαδή η κύρια αγωγή απορριφθεί κατ' ουσίαν με τελεσίδικη απόφαση, παύει αυτοδίκαια η ισχύς της απόφασης των ασφαλιστικών μέτρων και γεννιέται υποχρέωση αποδόσεως όλων όσων καταβλήθηκαν με βάση την απόφαση της προσωρινής επιδικάσεως. Δηλαδή η παύση της ισχύος είναι αναδρομική. Για την

ταυτότητα του νομικού λόγου η ίδια λύση πρέπει να δοθεί και στην περίπτωση παύσεως της ισχύος λόγω μη ασκήσεως της κύριας αγωγής μέσα στην προαναφερόμενη προθεσμία (επιχειρήματα υπέρ της αντίθετης άποψης βλ. σε: ΕΦΑΘ 5194/1977 Αρμ 31 (1977) σελ. 771, ΜονΠρωτ/Λαρ 6/1/1987 ΕλλΔνη 29 (1988) σελ. 766). Επομένως η κατά τα ανωτέρω ανενέργεια της απόφασης των ασφαλιστικών μέτρων συνιστά επιγενόμενη μορφή της ελαττωματικότητας αυτής ως εκτελεστού τίτλου και ισοδυναμεί, εφόσον καθίσταται αυτοδικαίως ανενεργής (ή ανίσχυρη κατά τη διατύπωση της ΑΠ 708/1999 ΠοινΧρ 2000 σελ. 254), με έλλειψη εκτελεστού τίτλου, οπότε δεν μπορεί να δικαιολογήσει ούτε την έναρξη αναγκαστικής εκτελέσεως ούτε τη συνέχιση εκτελέσεως που είχε αρχίσει νόμιμα πριν από την παύση της ισχύος της (ΜονΠρ Θεσ 22003/2011 ΤρΝομΠΛΔΣΑ, ΜονΠρΒολ 1286/2004 ΕλλΔνη 2007 313, ΜονΠρωτΑΘ 1985/2001, ο.π.). Τέλος, η υποχρέωση άσκησης κύριας αγωγής εντός 30 ημερών, που προβλέπεται στην προαναφερόμενη διάταξη του άρθρου 729 παρ.5 ΚΠολΔ αρχίζει από την επομένη της δημοσίευσης της προσωρινής απόφασης (Ι. Χαμηλοθώρη Ασφαλιστικά μέτρα, έκδοση 2010 σελ. 287, Ιωαν. Κατρά, Σύστημα Ασφαλιστικών Μέτρων εκδ. 2010 σελ. 341 και 197, ΕΦΑΘ 5194/1977 Αρμ 32 170), χωρίς να απαιτείται επίδοση της στον αντίδικο και θεωρείται ότι τηρήθηκε αν ως τις 7 μ.μ., της 30ης ημέρας από τη δημοσίευση της απόφασης για την προσωρινή επιδίκαση της απαίτησης και με την προϋπόθεση ότι η ημέρα αυτή δεν είναι Σάββατο ή γενικά μη εργάσιμη, επιδοθεί στον εναγόμενο αντίγραφο της αγωγής (Ι. Χαμηλοθώρη ό.π. σελ.286-287, ΜονΠρΑΘ 1985/2001 ό.π.). Στην προκειμένη περίπτωση, με την υπό κρίση ανακοπή του, ο ανακόπτων ζητεί για τον αναφερόμενο σ' αυτήν λόγο, την ακύρωση της από 14-2-2013 επιταγής προς πληρωμή που συντάχθηκε κάτω από αντίγραφο της υπ' αριθ. ..../2012 απόφασης του Δικαστηρίου αυτού, που εκδόθηκε κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, και της υπ' αριθ. .../2013 διορθωτικής αυτής με την οποία (επιταγή) επιτάσσεται να καταβάλει στην καθ' ης το συνολικό ποσό των 15.800,05 ευρώ. Η υπό κρίση ανακοπή αρμοδίως και παραδεκτώς εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος αρμοδίου Δικαστηρίου (άρθρο 702 παρ. 1 ΚΠολΔ) κατά την προκειμένη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 686 επ. ΚΠολΔ), σύμφωνα και με τα εκτιθέμενα στην προηγούμενη νομική σκέψη. Έχει δε ασκηθεί εμπροθέσμως (άρθρο 934 §1 περ.α ΚΠολΔ) (βλ. την υπ'αριθ. 27-2-2013 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο της Έδεσσας Α.Μ. σε συνδυασμό με την από 15-2-2013

επισημείωση του δικαστικού επιμελητή Δ.Ι. επί της επιδοθείσας στον ανακόπτοντα επιταγής προς πληρωμή) και είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 700 §1, 702 §1, 933, 934 ΚΠολΔ Πρέπει, επομένως, να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς το παραδεκτό και βάσιμο του λόγου της. Ο ανακόπτων, με τον μοναδικό λόγο της κρινόμενης ανακοπής του, ζητά την ακύρωση της από 14-2-2013 επιταγής προς πληρωμή, που συντάχθηκε κάτω από αντίγραφο της υπ' αριθ. ..../2012 απόφασης του Δικαστηρίου αυτού (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων) (όπως αυτή διορθώθηκε με την υπ αριθ. .../2013 απόφαση του ιδίου δικαστηρίου), ισχυριζόμενος ότι η καθ' ης απαραδέκτως ζητά με την επιταγή αυτή, το προαναφερόμενο ποσό, καθόσον η απόφαση αυτή έπαυσε αυτοδικαίως να ισχύει, αφού η καθ' ης ουδόλως άσκησε εντός της, κατ' άρθρο 729 παρ. 5 ΚΠολΔ, προθεσμίας των τριάντα (30) ημερών κύρια αγωγή για την επιδικασθείσα απαίτηση. Ο λόγος αυτός είναι νόμιμος κατ' άρθρο 729 παρ. 5 ΚΠολΔ και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω για να κριθεί αν είναι βάσιμος και από ουσιαστική άποψη. Από την εκτίμηση των εγγράφων, που νομότυπα προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι και από όλη γενικά τη διαδικασία πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Δυνάμει της υπ αριθ. ..../19-11-2012 απόφασης αυτού του Δικαστηρίου επιδικάσθηκε προσωρινά η απαίτηση των ανηλίκων τέκνων των διαδίκων Χ. και Ν. νομίμως εκπροσωπούμενων από την καθ' ης για διατροφή τους από τον ανακόπτοντα, ο οποίος υποχρεώθηκε να προκαταβάλει, την πρώτη ημέρα κάθε μήνα, στην καθ' ης η ανακοπή, ως ασκούσα προσωρινά την επιμέλεια των ανηλίκων, τα ποσά των 380 και 380 ευρώ αντίστοιχα, ως προσωρινή μηνιαία διατροφή τους, (όπως η απόφαση αυτή διορθώθηκε δυνάμει της υπ' αριθ. .../2013 απόφασης του ιδίου Δικαστηρίου). Ωστόσο, η καθ' ης η ανακοπή παρέλειψε να ασκήσει την κύρια αγωγή για την οριστική επιδίκαση διατροφής μέσα στην προθεσμία των τριάντα ημερών από τη δημοσίευση της απόφασης των ασφαλιστικών μέτρων, όπως ορίζει το άρθρο 729 § 5 ΚΠολΔ. Συγκεκριμένα, η δημοσίευση της ως άνω υπ' αριθ. ..../2012 απόφασης του Δικαστηρίου αυτού, έλαβε χώρα στις 19-11-2012 (βλ. προσκομιζόμενη απόφαση), ενώ η κύρια αγωγή για την οριστική επιδίκαση της ως άνω προσωρινώς επιδικασθείσας απαίτησης διατροφής (με αριθ. έκθ. κατάθ. ..../19-12-2012) κατατέθηκε μεν την 19-12-2012, πλην όμως επιδόθηκε στον ανακόπτοντα στις 20-12-2012 (βλ. τη σχετική επισημείωση του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Κοζάνης Δ.Ι. επί του επιδοθέντος στον ανακόπτοντα

ακριβούς επικυρωμένου αντιγράφου της εν λόγω αγωγής και την υπ' αριθ. ..../20-12-2012 έκθεση επίδοσης του ίδιου δικαστικού επιμελητή) δηλαδή μετά την πάροδο της προβλεπόμενης από το άρθρο 729 παρ. 5 του ΚΠολΔ τριακονθήμερης - προθεσμίας η οποία άρχισε την 20-11-2012 (επόμενη ημέρα της δημοσίευσης της υπ' αριθ. ..../2012 απόφασης) και έληξε την 19-12-2012 (βλ. και ΜονΠρΘ 22003/2011 ΤρΝομΠλΔΣΑ)., χωρίς η τελευταία ημέρα της προθεσμίας (ημέρα Τετάρτη) να είναι αργία. Συνεπώς και παρελθούσης απράκτου της προθεσμίας αυτής, η απόφαση αυτή έπαυσε αυτοδικαίως να ισχύει και κατέστη, ανενεργός και ως εκ τούτου ακύρως επισπεύδεται αναγκαστική εκτέλεση σε βάρος του ανακόπτοντος με βάση ανενεργό εκτελεστό τίτλο. Σημειωτέον. δε ότι το γεγονός ότι εν συνεχεία έλαβε χώρα η διόρθωση της υπ αριθ. ..../2012 απόφασης, δυνάμει της υπ' αριθ. .../7-2-2013 απόφασης του ίδιου δικαστηρίου, δεν ανατρέπει τα ανωτέρω, αφού η καθ' ης η ανακοπή, ουδόλως κωλυόταν να ασκήσει εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας την κύρια αγωγή, σε κάθε δε περίπτωση η δημοσίευση της απόφασης των ασφαλιστικών μέτρων ακόμη και αν επακολούθησε διόρθωση της, κίνησε την ανωτέρω προθεσμία των τριάντα ημερών, καθώς και στην ανάλογη περίπτωση, κατά την οποία μετά έκδοση πρωτόδικης απόφασης επακολούθησε διόρθωση σφάλματος, η επίδοση της πρωτόδικης απόφασης κινεί την προθεσμία της έφεσης, λαμβανομένου υπόψη και του ότι η διόρθωση απόφασης δεν οριοθετείται χρονικώς (πρβλ Εφ Αθ 3461/2008 ΕλλΔνη 2008/1473, ΕφΑΘ 1236/1988 ΑρχΝ 1988.317 (Κεραμέας - Κονδύλης – Νίκας Ερμηνεία ΚΠολΔ υπό άρθρο 319, Βαθρακοκοίλης ΚΠολΔ υπό το άρθρο 319 σημ, 2). Επομένως και ενόψει της αυτοδίκαιης άρσης του ανωτέρου ασφαλιστικού μέτρου, η υπό κρίση ανακοπή πρέπει να γίνει δεκτή και να ακυρωθεί η εναντίον του ανακόπτοντος επισπευδόμενη αναγκαστική εκτέλεση, να συμψηφιστεί δε η δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων (άρθρο 179 ΚΠολΔ), λόγω της μεταξύ τους σχέσης όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την ανακοπή.

ΑΚΥΡΩΝΕΙ την από 14-2-2013 επιταγή προς πληρωμή, κάτω από το αντίγραφο της υπ' αριθμ. ..../2012 απόφασης αυτού του Δικαστηρίου και της με αριθμό .../2013 απόφασης του ίδιου δικαστηρίου και τη βάσει της επιταγής αυτής επισπευδόμενη αναγκαστική εκτέλεση.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριο του, σε έκτακτη, δημόσια συνεδρίαση στην Έδεσσα την .....

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ